

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " " "
za čet. " 1 " 75 " " "

po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " " "
za čet. " 2 " 5 " " "

Rokopisi se ne vračujejo.

Oznanila.
Za navadno trispodno
vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 " " " dvakrat,
12 " " " trikrat
natisne, večje črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štempelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 2.

Ta list izhaja vsak torek in petek.

Tečaj I.

Ljubljana.

Izrekli smo bili uže, da brez narodnih učilnic ni mogoče upati narodne omike. To je resnica, ktere ne more nihče izpodbiti. Brez narodne omike pa ni upati narodnega razvitka, in brez tega je narodnost v nevarnosti; mrtveci pa ne vstajajo več. Ko so bili vprašani uradski poglavarji naših pokrajin, ali bi se uže mogla slovenščina pisati po uradih, odgovorilo jih je največ, da ne, in bojimo se tudi za tiste, ki našemu jeziku niso kratili sposobnosti, da bi vsaj nekterim izmed njih bilo neprijetno, morda celo nemogoče, slovenski pisati. Kdo je tega kriv? — Če se reč premisli, kakoršna je, nikakor se ne more čudno zdeti, da uradniki ne želé slovenščine v pisalnice, ker jih skoraj še zmirom lahko na prste seštejemo, ki jo znajo tudi pisati, ne le samo za silo v domačih potrebah govoriti. Uže dobro olikana, skoraj iz lastne moči narodnega prizadevanja v knjige vpeljana slovenščina priča, da je izobraženosti, na kterej so zdaj prvi evropski jeziki, popolnoma pripravna, in tudi kaže, kakošne duhovne moči spé v narodu. Ali vendar je pri nas jezikovo znanje še vedno samotržje (monopol) nekterih mož, ki so s posebnim trudom le prizadevali si priti do korena slovenskega organizma; zarés prišel pa morda ni še nobeden.

Drugače tudi ne more biti, ker učilnice do zdaj tega truda niso nikakor podpirale. Vsi naši prepiri, vse naše potezanje, vse prošnje za slovenščino v pisalnice nam ne morejo obroditi posebne koristi; ves ta pot ostane polovičen: dokler ne bode znanje maternega jezika splošno blago vsacega šolski izobraženega Slovenca; to znanje pa nikdar ne more biti splošno, dokler nam do njega ne pomorejo učilnice. Prizadevamo si, kolikor moremo, da bi jezik izobrazili: pišemo knjige; izdajamo časnike; snujemo čitalnice; vse to ima svoje pridovanje: ali prave učilnice samé rodé več sadja, nego vse to skupaj. Če pomislimo svojo dozdanjost, lahko umejemo, kako je to, da nahajamo po šolah poštene može, ki bi mladino morda radi naučili jezika, kterege pa sami dobro ne znajo, učiti se ga pa zopet ne morejo, ker so prestari; da vidimo druge, kteri ga le za silo učé, ker to ni prav za prav njihov uk; da spoštujemo tiste, ki še ne znajo, pa se hvalno trudijo, da bi se poprej sami navadili, kar morajo družim razlagati; da je tedaj pri nas malo celó profesorjev, kteri imajo jezikovo znanje v govoru in peresu; toda vpreti se pa moramo temu, da so tudi ti po svetu razkropljeni. Pri tej priliki moramo še opomniti slovenske mladeži, naj se na Dunaji ne ogiblje učenja slovenskega jezika; naj ne trati svojih moči, ktere niso samo njene, ampak tudi narodove; naj ne pozabi, da potem do smrti ne bode mogla imeti več take prilike, in da vanjo stavimo svoje največe upanje.

Ker je Avstrija država na pravico oprta; ker imamo Slovenci, ki smo vedno zvesto branili prestola, do ustave tako pravico, kakoršno drugi avstrijski narodje: zato smo popolnoma prevérjeni, da se tudi te okolnosti predručajijo, samo če se tega dela po svojej dolžnosti resno prime naš deželni zbor, kteri ima sveto nalogo, skrbéti za blagost naše domovine.

Važnejše dogodbe.

Volksfreund in slovensko slovarstvo. V nemški list „Volksfreund“ piše 31. decembra lanskega leta nekdo o slovenskih slovarjih in oporoki (testamentu) rajncega ljubljanskega škofa, ter svetuje, naj bi se za zdaj še odložilo tiskanje slovensko-nemškega slovarja, ker bi stroški prehudo zadevali Alojzijevišče, ki je škofov prvi dédič (erb), narodu pa vendar ne prinesli nikakoršne koristi, ko so začeli Slovenci zametati čisti, narodni govor, ki tako lepó zvoní v Preširnu in Vodniku, in bližati se južnemu jeziku, in — kar je dopisniku poglavitna reč — ker je „Ost u. West“ opominjal, da moramo s cerkvijo ohraniti mir. Pri tej priliki je med ojnice (anführungszeichen) pristavljeno: z južno?

Odgovarja se: blagodušni podpornik našega slovstva je odločil natisniti slovar, da bi pripomogel slovenskemu slovstvu, pa ne da bi iz tega imelo dobiček Alojzijevišče, za ktero je on uže na drugem potu obilo skrbel. Vidi se iz oporoke, da je temu namenu odločeni denar vsak dan pripravljen. Ker je pa Alojzijevišču po škofovej smrti naročeno, da plača tiskalne stroške, in ker ima slovenski narod uže samo iz tiska dovolj koristi, za ktero ostane svojemu podporniku vedno hvaležen: torej bi krivično bilo, ko bi ne prejemale dohodkov Alojzijevišče. Anton Alojzi je bil premoder, in preveč je poznal okolnosti, zato ni mogel, in tudi ni hotel slovarjev tiskati iz dobičkarije. — Kar se tiče jezika, vprašamo: kaj pa je slovar? Kadar se jezik izobražuje, preminjajo se mu počasi vnuénje oblike, jedro ostaja, in v slovarjih se hrani jedro. G. Zalokar ima v svojem delu besede, ktere bomo rabili še Bog zna koliko stoletij. — V zadevah južne cerkve pa lahko rečemo, da smo Slovenci sami sebi preveč znani, tedaj se ni bati prekucij. Da ni dopisnik iz nepoštenega namena tega črhnil, tudi mi bi se nikdar ne bili ž njim pregovarjali; toda petrebno se nam je zdelo, ker vemo, kako bi te besede v „Volksfreundu“ utegnile marsikoga premotiti.

Kar je deželni zbor sklenil, tega se tudi bode gotovo držal. Bodi nam dovoljeno samo toliko opomniti, da smo imeli v rokah nekaj dela neutrudnega pisatelja g. Zalokarja, ki vedno popravlja in lika; videli smo, koliko pravega narodnega blaga ima nabranega; prepričali smo se pa tudi, da je

dan denes ta posel močém enega človeka prevelik; torej naj bi deželni zbor skrbel še zató, da pride v mnoge roke jezikoslovnih mož, predno se natisne. — r —

Dunaj. Naj važnejša dogodbaje to, da je odbor nacionalne banke prijel bankni sklep (bank-akte). 29. decembra l. leta je bila seja; zbralo se je bilo 82 udov, in vitez Pipic je prvosedeval. Glasovalo jih je 64, da se ima prijeti, 18 pa, da ne.

Gosp. Maška, finančni svetovavec je svetoval, naj se skuje 12—14 milijonov drobiža, iz rude, ki je manjše vrednosti od srebra, in sicer drobiž po 5, 10, 15 in 20 kr. Take imévajo po Angležkem, Francozskem, v Belgii in Švicu. Tudi se bode koval drobiž po krajcarji. Denarji po 4 krajcarje in papirni listki po 10 kr. izgubé veljavo. Z veseljem smo sprejeli to novico.

Modenski vojvoda pravijo da je uže naredil oglas, da misli razpustiti svoje vojake. To se ima uže prihodnji mesec zgoditi.

Reselnov spominek na Dunaji se odkrije 15. dan t. m.; stalo je iz kraškega mramorja; težko je 800 stotov (centov.)

Ljubljana. Žandarmerijsko polkovno poveljstvo je iz našega mesta premaknjeno v Trst; na Kranjskem bode tedaj precěj menj žandarjev; vendar stroški za njihovo stanovanje ostanejo, kakoršni so bili. Dajalo se bode namreč 4 častnikom (oficirjem) in 163 možém 116 sob in 48 manjših prostorov, za katere mora dežela vsako leto plačevati 9241 gld. 60 kr.; pa bi jim šlo samo 69 sob in 1 manjši prostor. Deželni zbor je sklenil svetovati, da bi prihodnjič plačevala dežela povprek na moža po 37 gld. za stanovanje; polkovno poveljstvo pa hoče imeti po 73 gld. 62 kr. na moža.

Trojedina kraljevina. Prihodnje leto bode v Zagrebu razstava. V povabilu, katero je zató narejeno, imenuje se razstava „Hrvaške“; Slavoncem in Sremčanom pa to ni po godi; pravijo, da jim je znana trojedina kraljevina, hrvaška država pa neznana; zató ne mislijo k razstavi nič poslati. — Vladika Strosmajer je daroval zaderskej matici 300 gld. in obljubil je še družih 700 gld. Dr. Sundečić je nasvetoval, kar je tudi obveljalo, da bode on prvi in glavni ud zaderske matice, katerej je tudi sv. ban poklonil 50 gld., oba plemeni-taša Vranyczanyi — Dobrinovića po 100 gld., in slavni pesnik Nikola Tomaseo iz Milana. — Kdaj se tudi mi Slovenci vendar uže lotimo osnovati slovensko matico? Čas bi uže bilo, in potrební smo je gotovo tudi!

Koroška. Med Celovcem in Beljakom železnica dobro napreduje. Laški delavci res da so šli domu, pa namestu njih so nastopili domači. Celó zima pomaga, da se laže dela, ker se na zmrzlih tléh zidivo (baumaterial) lahko vozi po bližnjih potih, kar je po letu nemogoče.

Česka. Presvitli cesar je dovolil, da smejo nedavno prejete ruske rede (orden) nositi gg.: France Palacky, dr. Karl Kuzmány, dr. Fr. Ladislav Rieger, Karl Jaromir Erben, Alojzi Šembera in France Rezac.

Moravska. Olomuc. Pri vredništvu lista „Moravan“ je bilo policijsko preiskavanje zaradi sestavka: „zakaj péša domača obrtnija.“ Vredništvo pravi, da je iz necega praškega časnika vzet sestavek, v katerem se piše, da sta germanizacija in centralizem posebno kriva, da hira obrtnija.

Tirolska. Prvosednika kupčijske zbornice v Roveredu g. Koflerja je tudi zadela tiskarska prayda, ker je bil v „Messagiere“ dal natisniti sestavek, ki neki posebno meri na to, da bi se laško-tirolska stran odtrgala od nemške.

Ruska. Car Aleksander se je zadnje dni v Moskvi med ljudstvo prikazal v meščanski obleki pa v prostem na-

rodnem kožuhu. Združil je torej na sebi kmečko in meščansko oblačilo, ter poslušal tožbe, potrebe in upe svojega naroda, ki je bil ves navdušen. —

— Cesarski ukaz je določil, da v prihodnje smejo datjati menjice (wechsel) tudi častniki in uradniki.

Varšava. Rusi ne morejo v Varšavi nikakor več prebiti. Ruski uradniki in častniki so tako v strahu, da ne gredó spat, če nimajo pri sebi puške ali sablje; da si ne upajo izpod strehe brez bodala (kratkega meča). Gospé neki da jih zaničujejo po ulicah, in celó perice trgajo njihovo preobleko. Skoraj vse, kar je Rusa, prodaja hiše, katere pravijo da kupuje država. —

Časnik „Ruh“, za katerega smo povedali v zadnjem listu, da so mu zalezli tiskalnico, pišejo da je bil nekak uraden organ prekucijskega odbora.

Srbija. V Beligrad so poslani, da bi v red spravili, kar se je ukrenilo pri carigraskem dogovoru, ti-le komisariji: iz Avstrije major Hopfingen, iz Francozke baron d'Anelot in iz Turške Mehemed Ali, poturčen Prus.

— Prišlo je v deželo 50000 risanic, kar se Turkom ne zdi nič posebno pripravno. Véra do kneza vedno raste, ker narod vidi, da se je začel krepko obnašati. Želeti je, da bi Srbija trdno stopila na noge, ker njen poklic je svet; kadar pride ura v katerej se osvobodí balkanski polotok, Srbija ne bode zadnja sedela v zboru, ki bode imel določiti, kod se potegnejo nove meje. —

Črna gora. „Pozor piše, da je Turška pripravljena odnehati zidati strelnice (blockhäuser) in ceste delati po Črnej gori. Celó govori se, da je uže iz Carigrada prišla prepoved. Morda je to v zvezi z Mirkovim potom na Dunaj. — Knez Nikolaj se trudi po vsej moči, da bi posnemal politiko rajncega Danila. Uže pred začetkom zadnjih bojev je mislil štiri poslance držati po raznih evropskih državah, da bi zadobil državno samostalnost Črne gore. Ta namera je bila ustavljena, pa zdaj je zopet na vrsti. Morda je Mirko bil največ za to na Dunaji; Vaclik bi utegnil biti odločen v Carigrad. Glas je počil, da te dni pojde sam knez na Dunaj. —

— Veliki vojvoda Mirko neki da ne misli iti ne v Petrograd, ne v Pariz, ampak da se vrne naravnost v Cetinje. —

Pruska. Berlin. Mestno poslanstvo je prineslo kralju voščilo za novo leto, v katerem pravi: zanašamo se, da bode kralju mogoče zmagati vse težave, ker žalosten prepir, ki pretresa državo, pali kri v narodu in v državi dela kvar, prehaja iz starega v novo leto. Naj bi se kralj držal potov, po katerih se pride zopet do míra. —

— Piše se, da hoče Pruska stopiti iz nemške zveze, če se jej ne dá više poveljstvo zvezne vojske. —

Francozka. Cesarski in kraljevski govori o novem letu so jako važni, ker časi odkrivajo, kaj mislijo vladarji početi v prihodnjosti; posebno pa svet uže več let zvesto posluša, kaj govori Napoleon. Diplomati so bili pri njem, in papežev poslanec (nuntius) je v imenu vseh govoril; Napoleon pak je rekel, da ima trdno upanje, da se leta 1863 mir ne skalí.

Italija. Viktor Emanuel je sprejel zbornično poslanstvo, ki mu je srečo voščilo za novo leto; kralj pa je odgovoril: več želj laškega naroda je v letu 1862 ostalo neizpolnjenih; torej treba potrpeti, pa ne omagati. Ko bi zloga ostala v deželi, in ko bi vse pripomoglo v blagost laške zemlje, potem bi tudi vojska (armada) bila taka, kakoršne želi narod. — Kralj je naročil poslancem, naj te njegove besede razglasijo po Italii.

— V južnej Italii je vse polno razbojnikov (brigantov); samo v Kapitanati bi jih bilo 450. V nedeljo je šla skozi Genovo v Neapelj komisija, ki ima to preiskati.

Španska. Državni svetovavec Mayan pa še več uradnikov se je službi odpovedalo, ker so bili v meksikanskih zadevah razne misli.

Grška. V Atenah je bil 23. decembra lansk. leta naroden zbor, h kateremu je bilo pa samo 70 udov prišlo; zato je bila seja odložena, ker ni bilo toliko pričujočih, da bi njihovi sklepi bili mogli veljati. Med začasno vlado in ministertvom je razprtija. —

Turška. Carja zmirom bolj napada bolezen, in denar nepotrebno rabi, kakor skoraj še nikoli. Zato se je moral angleški poslanec Bulwer tako hitro vrniti v Carigrad, ker je angleška vlada zvedela, da carju ni zaupati.

— Slavna češka umetnica Zadrobilkova je prišla iz južno-slovanskih zemelj v Carigrad, kjer je imela koncert v poslopji angleškega poslanca Bulwerja. Kar je v Carigradu imenitnega, bogatega, visocega in krasnega, vse je bilo prišlo poslušati; pričujoči so bili vsi poslanci, celo perski. Umetnica je delala na klavir v česko-narodnih barvah.

Amerika. V zadnji bitvi se je prelilo mnogo krvi. Irska brigada je imela 1200 ljudi, pa samo 250 se jih je vrnilo iz boja. Vojskovod Butterfield je v pol ure izgubil 3000 vojakov; vojskovod Hancock je naštel 40 mrtvih; častnikov (oficirjev) mu je bilo pa 160 ranjenih. Burnside za zdaj počiva. M' Clellan še ni poklican za prvosednika, — Pravijo, da Francozje mislijo februarja meseca zgrabiti Meksikane, da zato uže pošiljajo iz Evrope vojake in topove (kanone), ker francozka vlada hoče zmóči, pa naj prelije za to zmago še toliko krvi.

— Konfederirci neki da so izgubili vsega vkup 3000, zavezniki 17000 mož.

Ljubljanska čitalnica.

Zadnje nedeljske besede naše čitalnice, ki so, in tudi morajo v vsacem oziru biti več, nego samo domače veselice, bile so take, kakoršnih bi želeli vsem slovenskim čitalnicam. Naše nikakor ne premajhno nadjanje so mnogo presegle, in sicer kar se tiče lepote v petji in v govorjenji, in tudi kar se tiče množine pričujočih udov, katerih dohaja vsako nedeljo več, tako da vse komaj pričakuje, kdaj bode gotova dvorana. Ker je to popisovanje uže pozno, in ker so „Novice“ pred nami govorile o vsakej „besedi“, hočemo le ob kratkem opomniti, da se je čuditi, kako se morejo gg. pevci, bralci in govornice — gospé in gospodične — v enem tednu tako izuriti. Poleg izbornega petja nam je bilo jako drago, da se vneto poprijemljejo gospodične deklamacij. Človeka še posebno veseli, ko čuje lepa usta blagoglasno slovensčino tako gladko in primerno izgovarjati.

Posebno radi se opominjamo pri treh besedah branega g. Cegnarjevega „Tela“, prestavljenega iz Šilerja. Kdo ni poleg Tela z veseljem bral tudi njegove Stuartke in Babice? Če se Cegnarjev jezik sliši lepo govoriti, potem se prav očitno pokaže, kako krepk, čist in blagoglasen je. Neobrisanih madežev smo le sem ter tje opazili, pa jako malo, — maculas, quas in euria fudit. Ali ker, Stuartko primerjaje Telu, vidimo, da pisatelj krepko napreduje, zato smo gotovi, da se ne misli ustaviti, in da zginejo v drugem tisku tudi te pége iz Telovega obraza. Cegnar je nam do zdaj podal najboljše dramatične prevode. Nekterega morda motijo nove oblike: noti, nego itd.; toda premisliti je, da pravi pisatelj mora hoditi pred, ne z a narodom; pisati mora za prihodnjost, in zdaj ni lahko povedati, koliko prememb se pri vednem jezikoslovskem preiskovanji utegne v kratkem še zgoditi pri naši pisavi.

Čitalnični udje so igro tako dobro govorili, posebno Tel,

da kdor je v sosednji sobi stoječ poslušal, osob ne gledáje, moral si je skoraj misliti, da stoji v gledališči, samo da ne vidi igravcev. Gospá, ki je imela besede Telove žene, izrekala je tako lepo, tako naravno, da ne vemo, ali se je tako vadila, ali ima toliko prirojene zmožnosti. Bil je tudi vsem jako všeč mali deček, Telov sin. Če pravimo da odbor naše čitalnice kaže o vsakej priliki mnogo skrbi in prizadevanja, da bi društvo rastlo, kar se tudi vedno godi, govorimo golo resnico. Odbornikom vseh slovenskih čitalnic se taka marljivost lahko v izgled stavi.

Pri predzadnji besedi sti dve gospodični zopet jako lepo govorili. Prva je govorila pesem (legendo), ktero je Koseski poslovenil (1845), druga pa izvirno pesem Koseskega: „Novice bralcem h koncu leta v spomin“ (1845.) Z veseljem smo tudi poslušali jako narodne pesmi slovenskega skladatelja g. Fleišmana.

28. dan t. m. ob 11. uri zjutraj je imela čitalnica v svojem poslopji véliki zbor. G. prvosednik Ambrož je pričel zbor s primernim ogovorom, kterega je končal svetovaje, naj se za naprej dr. Bleiweis izvoli čitalnici za prvosednika; ali on te česti ni hotel prijeti, dokazovaje v govoru, da je spodobno zopet izvoliti moža, ki je iz početka v nevarnostih vodil še nekrepko društvo. Na to je bil enoglasno potrjen poprejšnji prvosednik uže pred volitvijo z listki. G. tajnik Praprotnik je potem bral oznanilo, kaj se je leta 1862 storilo za čitalnico. Sklenilo se je, da bi društvo imelo pravičo voliti častne ude, ktere ima občni zbor potrditi, in uže v tem velicem shodu je bil izbran g. A. Nedved za častnega uda. Potrjen je bil dalje nasvet, da po sedaj bode imel odbor javne (očitne) seje, h katerim sme priti vsak družabnik; odločilo se je, da se za leto 1863 naredi preudarek vseh dohodkov in stroškov; — prihodnje leto bode gotovo uže pri velicem zboru na mizi ležal pregled (bilancija) in preudarek (praeliminare) —; odbrali so se trije udje, da bi pregledali društvene račune, in odbor je dobil oblast, da more, za napravo potrebnega pohišja v dvorano, izdati 100—200 delnic (akcij) po 10 gl. Zató pa še ni treba misliti, da je čitalnica v tolicih denarstvenih zadregah, ker se je pokazalo okoli 650 gl. njenega imetka v gotovini, v tem, kar je izdala za 1863, in kar je še terjati, brez pohišja. Veselo je tudi to, da objemlje društvo tako trdna moralna véz.

Po dovršenih razgovorih so bile volitve; ostali so vsi poprejšnji odborniki razun blagajnika g. Veča, ki se je zarad premnožih domačih del odpovedal posla, kterega je posebno hvalno opravljal.

Vzlasti zadnjo nedeljo je bila čitalnica tako polna, da še kmalo ne tako, in vse je bilo radostno, ko se je oznanilo, da bi utegnila ta „beseda“ biti zadnja v tem ozkem prostoru, ker bode kmalo gotova dvorana. „Beseda“ je bila krajša od nekterih poprejšnjih, toda nič menj krasna. Jako všeč je bil gosp. (igravec Viljema Tela), ki je v krepkem, polnem glasu pel dva samospeva, prvega g. Fleišmanovega, družega narodnega. Prav dobro nam je zopet mlada gospodična deklamirala: „raj izgubljen“, pesem, ki jo je Koseski pre naredil po nemškej. Cvet vsemu pa je bila svobodno prestavljena igra „domač prepír.“ Igrala je gospodična (Berta iz Tela) in dva gospoda. Pokazali so, da bi se v Ljubljani igravci kmalo dobili, samo da so igre in igrališče. Krasno so zvršili veselico mladi pevci z g. Fleišmanovim četverospévom „planšarjem.“

Čestitim gg. naročnikom. Prijazno opominjamo, da se je nehoté pri naročevanji vrnila marsikaka pomota. Nekteri je poslal preveč, nekteri pa tudi menj. Ako je čestitim gospodom všeč, to poravnamo v prihodnjem naročilu. Ceno ima „Naprej“ na čelu.

Vredništvo.

Povabilo.

[1]

Poslovenil sem zgodovinsko povest „Čudne poti božje vsegamogočnosti, ali skrivne sodbe srednjih časov“, in natisniti dal dovolj iztiskov; — obsegala bode 7 do 8 tiskanih pol. Ta povest se opira na dogodbe srednjih časov, in obsega 28 poglavij, v katerih so popisane krvoločnosti skrivnih sodeb (Vehmgerichte); pisana pa je zgolj v krščanskem in moralnem duhu, oziraje se na domače jezikoslovje, podučna in kaj koristna za Slovence. Slovenski bratje! naše geslo je „naprej!“ podpirajte nas tedaj z naročbo, in nabirajte nam naročnikov, kar Vam je mogoče; posebno pa se priporočamo č. duhovščini, učnikom, županom in vsem domoljubom, učencem realnih in gimnazijalnih šol na Slovenskem, katerim bode čitanje imenovane povesti kaj dobro in koristno. Na svetlem bode ta knjiga do srede meseca prosenca t. l., cena jej bode 45 kr. n. dn. Naročniki naj s frankiranimi listi pišejo tiskarnici g. J. B. Zajca, bukvarnici g. Karlna Soharja v Gorici, ali pa spisateljju.

Ves vaš slovenski brat

France Bunc,
učitelj v Kamnji na Goriškem,
Pošta Ajdovščina.

Kamnje 4. dne grud. 1862.

Loterija.

Gradec 3. jan.: 70, 53, 63, 42, 39.

Dunaj 3. jan.: 51, 90, 29, 45, 21.

Popotni.

1. januarja 1863: G. Endlicher iz Loža; g. Stefani iz Durena; g. Kirchner iz Iglave; g. Scherz iz V. Kaniže.
2. januarja: žl. G. Webenau iz Ipave; g. Berdani iz Reke; g. Redlich iz Brna; g. Kuster iz Smelednika; g. Rose iz Idrije; g. Spialek iz Čošperka; g. Kopus iz Kamne gorice; g. Prossenagg iz Dunaja; g. Heller iz V. Kaniže.
3. januarja: G. Baron Roschitz iz Zavrha; g. dr. Binder iz Krškega; g. Trenk iz Trsta; g. Rothberg iz Ulma; g. Berazzo iz Celovca.

Umerli.

2. januarja 1863: Gospa Marija Ulčar, vdova, stara 57 let.
3. januarja: Avgust Kozina, čevljarški pomagač, star 25 let.; najden v Ljubljani. Pravijo, da je padel sredi novembra lanskega leta pijan v vodo.

[4]

Oznanila.

Ljubljanskej gospodi oznanjam, da moja žena v gosposkih ulicah v knežjem dvoru (fürstenhof) tudi letos peče znano „fascingskrapfen“ imenovano jed. Po navadi se pekó vsako nedeljo in vsak praznik, druge dneve pa samo, če kdo naroči.

V Ljubljani 6. januarja 1863.

Miklav Erbežnik.

- 5] Gospod Lercher in gosp. Giontini v Ljubljani prodajata: polko „Naprej“ in mazurko „Slovenski mladini“, obé Miroslava Vilharja, po 30 kr.

Ljubljanska cena

3. januarja 1863.

	Srednja cena		Najviša cena	
	gld.	kr.	gld.	kr.
vagan pšenice	4	90	5	15
„ rži	3	—	3	60
„ soržice	3	50	4	—
„ ječmena	3	—	3	20
„ ovsu	2	20	2	40
„ debeljače (tursice)	3	20	4	—
„ ajde	2	40	2	50
„ prosa	3	—	3	50
„ fižola	—	—	4	50
„ leče	—	—	6	20
„ graha	—	—	6	—
„ boba	—	—	5	—
„ kaše	—	—	4	50
stot (cent) ječmenka (jespranja)	—	—	—	—
„ pšenične moke	7	—	12	—
„ ržene	—	—	8	—
„ ajdove	—	—	7	—
„ debeljačevo	—	—	6	—
„ sena	1	30	1	60
„ slame	—	90	1	10
vagan oglja	—	38	—	48
koruna (krompirja)	—	—	1	60
sežen drv 30“ dolžih (trdih)	—	—	8	—
„ (mehk.)	—	—	6	—
libra (funt) sladkorja	—	50	—	54
„ kave	—	65	—	90
„ olja laškega	—	50	—	60
„ lanenega	—	—	—	38
„ goršičnega	—	—	—	40
„ govédine	—	17	—	21
„ telétine	—	20	—	22
„ svinjine	—	20	—	22
„ slanine nove, (špeha)	—	—	—	30
„ stare	—	—	—	48
„ sala	—	—	—	40
„ masla	—	50	—	56
„ prsnega masla (putra)	—	55	—	—
„ lojevih sveč	—	44	—	—
„ meda	—	20	—	24
„ prediva	—	22	—	25
vrč (bokal) vina	—	48	—	80
„ piva	—	20	—	28
„ žganja	—	60	1	—
„ vinsk. cveta	—	85	—	95

Dunajska borza

3. januarja 1863.

Državni papir.		Denar	Blago	Dolar		Blago	Prejstvene oblige		Denar	Blago	Menjice.		Denar	Blago
5% avst. vr.		70.20	70.40	Južne železnice	272.00	273.00	Lojdove	93.00	94.00	Amst. 100 gld. hol.	—	—	—	—
5% nacional		82.50	82.60	Pardub.-Rajbenb.	133.50	133.75	Severne železn.	92.50	93.00	Avgsb. 100 „ juž. n.	95.80	96.00	95.80	96.00
5% črka B.		96.00	98.00	Zapadne železnice	156.00	156.50	„ v a. v.	88.50	89.00	Frankf. 100 „ „	96.00	96.10	85.00	85.20
5% lombardo-benešk.		103.50	104.50	Gal. Karl-Ludvik. žel.	223.00	223.50	Glogniške	83.00	83.50	Hamburg 100 m. „	85.00	85.20	113.40	113.50
5% beneško posojilo		89.00	90.00	Graške na Köfalach	161.00	163.00	Parobrodne	92.50	93.00	London 10 fut. štrl.	44.90	45.00	—	—
5% metalike		77.30	77.50	Trnovske nove	105.00	108.00	Pardubske	75.50	76.00	Pariz 100 frnk.	—	—	—	—
4 1/2% „		67.00	67.25	Avsig-Toplišk.	173.00	175.00	Tiske železnice	84.50	85.00	Bukrešk. (Bukrest) 31 dni	—	—	—	—
4% „		59.00	59.50	Češke zapadne	172.00	172.50	Zapadne	96.75	97.25	Carigrajske 31 dni	—	—	—	—
3% „		43.50	44.00	Bankne zastavnice.			„ v srebru	94.50	95.50	Gotov denar.				
2 1/2% „		37.50	38.00	6 letne	104.50	104.75	„ izdane l.	—	91.00	Krone	15.80	15.84	—	—
2 1/2% banko		50.00	51.00	10 „	100.00	100.50	Češke zapadne železn.	95.50	96.00	Novi zlati (cekini)	5.43	5.45	—	—
M. komske obresti		18.00	18.25	Za srečkanje	89.50	89.75	Drž. železn. 4275 frank.	125.00	126.00	Stari	5.43	5.44	—	—
Srečke leta 1839		144.00	145.00	„ v a. vr.	85.40	85.60	Južne železnice	121.50	122.00	Napoleonendorji	9.09	9.12	—	—
„ 1854		—	—	Dolžna pisma za odvezo zemljišč.			Srečke.			Suvrendorji	15.90	16.00	—	—
„ 1860		93.75	94.00	spodnj. avstr.	87.50	88.00	Kreditne	133.50	133.75	Ruski imperijali	9.33	9.35	—	—
„ 100 gld.		95.40	95.60	zgornj. „	85.00	85.50	Parobrodne	95.75	96.00	Pruski Friderikdorji	9.58	9.61	—	—
5% posojila na davke		93.70	93.80	češke	86.00	86.50	Tržaške	117.00	118.00	Angl. sovren	11.48	11.52	—	—
Obrotnijske akcije.				moravske	87.50	88.00	Kneza Esterhaza	96.00	96.50	Pruska kasna asignacija	1.69	1.70 1/2	—	—
Kreditne akcije		224.90	225.00	štajerske	88.50	89.00	„ Salma	38.00	38.75	Srebro	110.75	110.75	—	—
Bankne		814.00	816.00	kranjske	86.00	86.50	„ Palffy-a	37.25	37.75	Diskompt za menjice pri pri-			5 1/2	—
Eskomptna banka		643.00	645.00	ogerske	76.25	76.50	Clary-a	33.75	34.00	vatnih			5%	—
Lojdove		233.00	235.00	Tem. Slav.	73.00	73.25	Grofa St. Genois-a	36.75	37.25	Diskompt za menj. pri banki			5%	—
Donavsko parobr.		425.00	427.00	hervaške	73.00	73.50	Budimske	34.00	34.50	Nacionalni kuponi			112.00	—
Pešt. mosta na verig.		410.00	411.00	erdeljske	73.00	73.50	Kneza Windisgr.	20.50	21.00					
Dunajskega sop. mlina		390.00	393.00	galic.	74.85	75.50	Grofa Waldstein-a	21.75	22.00					
Avstr. plinove (gazove)				bukovinske	72.30	72.50	Kegleviča	16.00	16.50					
naprave		245.00	250.00											
Severne železnice		184.80	185.00											
Državne		232.00	233.00											